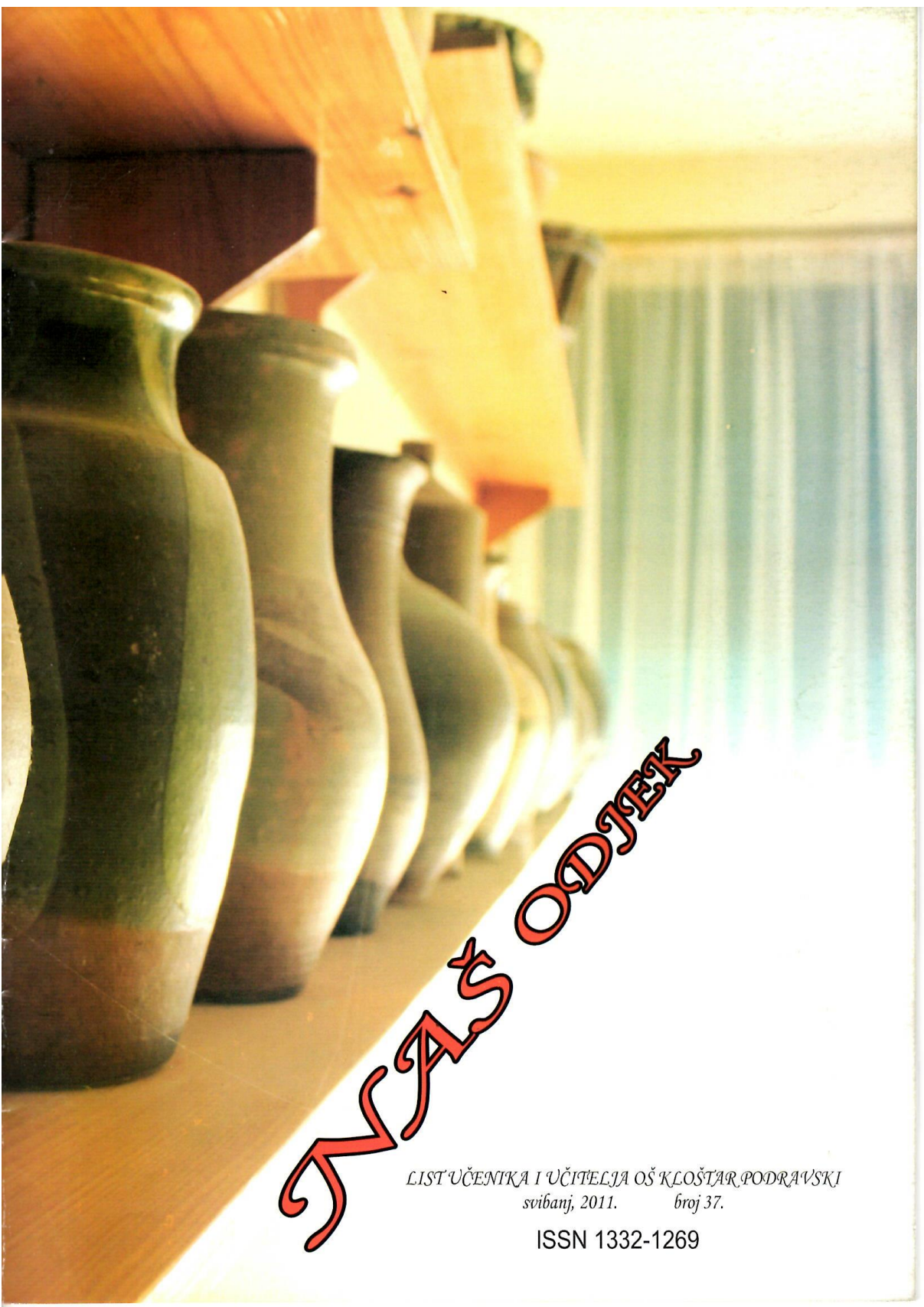

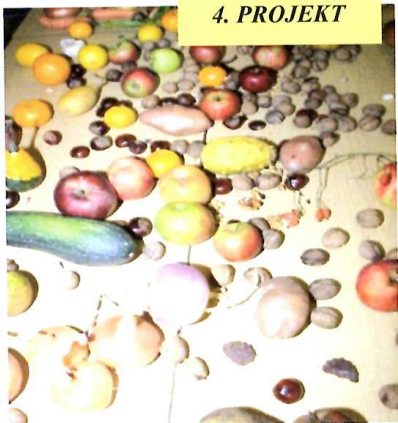
NAŠ ODJEK

LIST UČENIKA I UČITELJA OŠ KLOŠTAR PODRAVSKI
svibanj, 2011. broj 37.

ISSN 1332-1269

IZ SADRŽAJA...

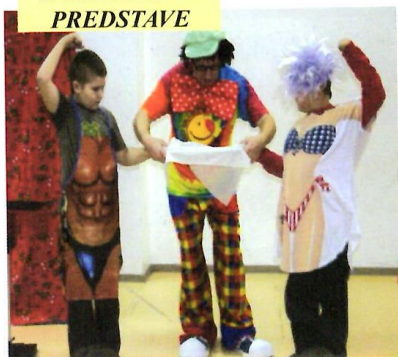
4. PROJEKT

6. - 14. ŠKOLSKA
DOGAĐAJNICA

8. KAZALIŠNE
PREDSTAVE

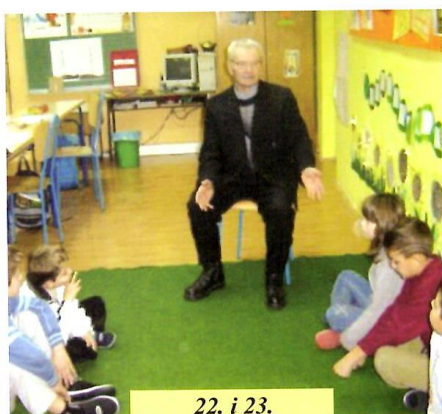
20. i 21.
PŠ PRUGOVAC

26. i 27.
PŠ PODRAVSKE
SESVETE

22. i 23.
PŠ KOZAREVAC

IMPRESSUM

NAŠ ODJEK

List učenika i učitelja
OŠ Kloštar Podravski

Svibanj, 2011.

IZDAVAČ
OŠ Kloštar Podravski
I.svibnja 50
48362 Kloštar Podravski
www.os-klostar-podravski.skole.hr
mail adresa: os-klostar-podravski@kc.t-com.hr
Tel./fax: 048/816-331, 048/816-344

GLAVNA UREDNICA:
Zdenka Posavac Hanžek

GRAFIČKA UREDNICA:
Iva Šklebar

NASLOVNICA:
zajednički uradak foto skupine:
fotografije poslane na natječaj „Eko fotka“

FOTOGRAFIJE:
Foto-video skupina

UREDNIŠTVO:
Ana Vučak, 6.a, Ana Šimunko, 6.a, Valentina
Topolovčan, 7.b, Mirna Šandrovčan, 6.a
-članovi novinarske skupine i učiteljice
Ivana Fridrih, Marija Šipek, Danijela Kostadinović,
Mirela Krešić, Renata Slamić, Jasna Vukres,
Bernarda Ferderber i suradnici...

LEKTORICA:
Bernarda Ferderber

NAKLADA:
450 primjeraka

TISAK:
„TISKARA BRZI“, Budančevica

OSOBNNA ISKAZNICA OŠ KLOŠTAR PODRAVSKI

UKUPAN BROJ UČENIKA: 536

I.-IV. razredi: 255 učenika
V.-VIII. razredi: 281 učenik

BROJ RAZREDNIH ODJELA: 31

BROJ DJELATNIKA: 60

IZDVAJAMO:

- EDUKACIJSKE I ISTRAŽIVAČKE PROJEKTE
- IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI:
 - literarna i likovna skupina
 - knjižničarsko-novinarska skupina
 - foto-video skupina
 - ekološka skupina, mali čuvari prirode, pčelarska skupina
 - ritmika, ručni rad
 - nogomet, rukomet...
- PROGRAM OBUKE NEPLIVAČA
- IZVANUČIONIČKU NASTAVU
- IZBORNU NASTAVU (vjeronauk, informatika)
- DODATNU I DOPUNSKU NASTAVU
- STRUČNO USAVRŠAVANJE UČITELJA
- JAVNA PREDAVANJA

DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

U našoj školi u Kloštru Podravskom i Podravskim Sesvetama 7. listopada 2010. učenici viših razreda i njihovi učitelji organizirali su i uspješno realizirali projektnu nastavu na temu „Dani zahvalnosti za plodove zemlje - Dani kruha“ u suradnji s našim dragim gostima – gospodinom Josipom Cugovčanom, etnografom i slikarom iz Podravske Sesvete te gospodinom Ivanom Marčinkom, kuharom u Hotelu „Picok“. Bilo je još i roditelja te baka nekih učenika, a svi su surađivali po vlastitoj želji.

Uoči toga dana vjeroučitelj Josip Ris izveo je svoj VIII. b razred na terensku nastavu gdje su učenici puno toga vidjeli, čuli i naučili, a odnosilo se na mehanizaciju potrebnu za sjetvu i vršidbu žitarica te skladištenje, kao i proizvodnju brašna.

Svi ostali razredni odjeli održali su prigodne radionice uz stručnu pomoć naših gostiju ili razrednika. Gosti su nas oduševili svojim znanjem i umijećem. Zahvaljujemo im na sudjelovanju jer su svojim umijećem obogatili naše iskustvo.

U našem VI. b razredu sve je započelo gledanjem zanimljivog i prigodnog dokumentarnog filma „Japićini zdiganci“ kojemu nije trebao komentar budući da je sve bilo jasno iz filma. Nakon toga su voditeljice programa Lara i Megi pročitale lijepu prigodnu pjesmu o kruhu te pozdravile gospodina Cugovčana i ravnatelja naše škole te sve nazočne. Zatim je gsp. Cugovčan održao zanimljivo predavanje „Od zrna do pogače“, a učenici su mu nakon toga postavljali pitanja na koja je on rado odgovarao. Potom smo se svi zajedno zaslادili kolačima koje su učenici toga dana donijeli u školu.

Neki učenici pekli su kruh na moderan način u „pekaču“, a neki na onaj starinski način, no i jedan i drugi kruh bio je jako ukusan, u što smo se i sami uvjerali.

Učiteljica engleskog jezika Danijela Kostadinović sa svojim 7. c razredom predstavila nam je radne i svečane narodne nošnje Podravine iz prošlih vremena, a gsp. Cugovčan nam je tada predstavio i svoju najnoviju knjigu posvećenu

upravo podravskim narodnim nošnjama.

Nakon radionica bio je Dan otvorenih vrata kada smo svi mogli pogledati što su drugi učenici stvorili svojom kreativnošću, sami ili uz pomoć gostiju.

Sve je snimila foto-video skupina i na kraju nam prezentirala radove u predvorju naše škole na sveopće zadovoljstvo i radost svih nazočnih.

Sve to učinili smo da bismo ove godine na drugačiji način obilježili Dan kruha. Uistinu, bilo je zadovoljstvo gledati i slušati što su sve naši gosti i učenici učinili toga dana. Bio je to praznik za oči i uši. Zahvaljujemo još jednom svim gostima koji su nam pomogli na bilo koji način.

Na kraju smo uživali u „lušćenju kuruze“ u predvorju škole i bar na tren se vratili u ne tako davnu prošlost.

Bio je to dan za pamćenje!

Zdenka Posavac Hanžek, učiteljica

DA SE NE ZABORAVI...

U hladno, kišovito jutro 8. listopada 2010. godine djelatnici naše škole krenuli su na izlet u Vukovar i Ilok. Kako bismo se razbudili, popili smo prvu jutarnju kavu, udišući svjež zrak maglovite Slatine. Ugodnom vožnjom kroz Donji Miholjac i Osijek stigli smo do vukovarske Trpinjske ceste – „grobља tenkova“ koja nas je vodila do Borova naselja, nekad ugodnog i korisno najuređenijeg predgrađa Vukovara. U vrijeme rata „Borovo Commerce“, pogon nekadašnjeg obučarskog giganta, postao je u ratnim uvjetima sklonište, pričuvena bolnica, ali i kuhinja i pekarnica. U tamošnjem podrumu bili su improvizirani bolnički kreveti s ranjenicima. Pogledima punih suosjećanja stigli smo do vukovarske bolnice, srca tog grada u vrijeme srpske opsade, gdje smo pogledali kratki dokumentarni film o strašnim stradavanjima, kako grada, tako i bolnice, a tada smo i obišli mjesto sjećanja – sobu svijeća, projekcijsku salu i hodnik - koji nas je zorno vratio u ratne dane i podsjetio na teško razdoblje ljudi koji su sve ovo proživljavali u nekoliko nerazrušenih prostorija bolnice, tada jedinog spasa od velikosrpskog agresora. Procjenjuje se da je kroz bolnicu tijekom agresije prošlo oko 2500 ranjenika. Bolnica se još uvijek obnavlja. Suznih očiju napustili smo vukovarsku bolnicu i krenuli put samog centra Vukovara gdje smo zastali pred Križom žrtava za slobodnu Hrvatsku koji je podignut 1998. godine na ušću Vuke u Dunav. Mjesto je to šutnje i molitve, na kojem se pale svijeće u spomen na sve žrtve iz Domovinskog rata. Na spomeniku su i stihovi „Navik on živi ki zgine pošteno“, pisani glagoljicom, a djelo je to pulskog kipara Šime Vidulina. Naše sljedeće odredište bilo je Memorijalno groblje gdje smo položili vijence u znak sjećanja na sve stradale u Domovinskom ratu. Na mjestu najveće masovne grobnice u Hrvatskoj nakon Drugog svjetskog rata, na ulazu u Vukovar, stoji 938 bijelih mramornih križeva – za svaku ekshumiranu žrtvu na tome mjestu. Još je jedno mjesto u spokoju čekalo naš posjet – Ovčara, masovna grobnica, mjesto počivanja dvjesto hrvatskih zarobljenika odvedenih iz bolnice, ubijenih i tamo pokopanih. Nakon pada Vukovara, iz bolnice je odvedeno oko 260

osoba, na Ovčari je pogubljeno 200, a sudbina ostalih i danas je nepoznata. Vidjevši sve ove strahote, jedva smo dočekali da na raspored dođu i nešto veselije teme. Sljedeće odredište bio je hotel „Dunav“ u Iloku gdje nas je čekao topli i ukusan ručak, čašica ukusnog vina i učitelj Ris sa svojom harmonikom. Uskoro smo napustili ugodne prostorije ovog prekrasnog hotela i uputili se u Gradski muzej Iloka gdje smo razgledali

njegove povijesne znamenitosti. Umorni od svega viđenog, neki od nas još su uspjeli posjetiti i ilocke podruma i degustirati razne vrste vina. Zadovoljni uspješno izvedenim izletom i veselo raspoloženi krenuli smo kućama, a putem nas je pratila raspjevana grupica učitelja pjevajući pjesme po svačijem ukusu.

Bernarda Ferderber, knjižničarka

Knjiga će nadživjeti sve one koji joj sada proriču skorbu smrt. (G. Westerwelle)

Naš odjek 5

ŠKOLSKA DOGAĐAJNICA...

SPORTSKE IGRE MLADIH 2010.

Ekipa Kloštra Podravskog u graničaru, godišta 1999. i mlađi, sudjelovala je na završnici Sportskih igara mladih u Splitu. Kao predstavnici Koprivničko – križevačke županije i pobjednici regije sjeveroistočne Hrvatske (4 županije) na finalnom natjecanju u Splitu u konkurenciji 8 ekipa iz cijele Hrvatske osvojili su 3. mjesto i brončanu medalju. Nakon razigravanja po

skupinama u polufinalu izgubili su 2:0 od ekipe Kaštela koja je na kraju prvak Hrvatske. U utakmici za 3. mjesto Kloštar Podravski s 2:0 pobijedio je Osijek. Natjecatelji: Lovro Šandrovčan, Ivan Pavlović, Borna Šandrovčan, Marija Magdalena Koren, Lara Jagić Domović, Marina Pavlović, Terezija Čurić, Ana Vučak, Nina Ferić Voditeljica: Sanja Šandrovčan

Mirko Šandrovčan, ravnatelj

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Učenici i učitelji OŠ Kloštar Podravski obilježili su 10. rujna 2010. god. Hrvatski olimpijski dan. Prigodno, svi su odjenuli bijele majice i dobrog raspoloženja pripremali se za trčanje kroša oko školskog dvorišta te druge zanimljive športske aktivnosti. Natjecali su se učenici od petog do osmog razreda. Trčale su posebno djevojčice, a posebno dječaci po razredima, nakon čega su proglašeni pobjednici koji su primili same riječi pohvale istaknuvši se sposobnostima među svojim vršnjacima.

Ana Vučak, 6.a

PUT OKO SVIJETA U 80 DANA

Učenici sedmih i osmih razreda naše škole posjetili su 16. listopada 2010. god. Zagrebačko kazalište mladih. Tamo su pogledali odličnu predstavu „Put oko svijeta u 80 dana“, redatelja Krešimira Dolenčića. Na takvo jedno putovanje krenuo je Jules Verne još 1873. god., prateći na tom putu engleskog gospodina Fogga i njegova slugu, koji su obišli najčudesnije krajeve svijeta, susreli neobične ljude, prepustili se avanturama te se vratili upravo na ono mjesto s kojega su krenuli. Neki od nama poznatijih glumaca bili su Filip Nola, Jadranka Đokić, Edvin Liverić, Urša Raukar i Danijel Ljuboja koji su nas oduševili svojom glumom, a band 80+ bio je prigodna glazbena podloga koja je pratila sve dogodovštine glavnih likova. Svi učenici uživali su u predstavi, što su pokazali i gromoglasnim pljeskom nakon kojeg su se glumci čak tri puta vraćali na pozornicu.

Ana Vučak i Ana Šimunko, 6.a

PAVAO I NJEGOV GLAVAO

U ugodnom ozračju školske športske dvorane održana je 25. listopada 2010. godine predstava

za djecu "Pavao i njegov glavao" u izvedbi glumca Hrvoja Zalara. Predstava je bila poklon Gradske knjižnice i čitaonice Fran Galović povodom mjeseca hrvatske knjige, a u njoj su uživali učenici od prvog do četvrtog razreda. Predstava govori o dječaku Pavlu koji sam hoda svijetom sa svojom torbom i uvijek kad se nađe pred publikom torba se otvori i iz nje ispadaju igračke. U igri s igračkama i interakciji s djecom izvodi se poezija koja postaje scensko djelo i kazališni čin. Producent, tekstopisac i glumac je Hrvoje Zalar, a predstava je 2000. godine dobila nagradu Hrvatskog glumišta i nagradu na 7. Festivalu glumca za najbolju mušku ulogu u predstavama za djecu i mladež.

Bernarda Ferderber, knjižničarka

POSJETILI SMO GRADSKU KNJIŽNICU U ĐURĐEVCU

Kako bi obilježili Mjesec hrvatske knjige, članovi knjižničarske skupine naše škole i knjižničarka Bernarda Ferderber posjetili su 29. studenog 2010. god. dječji odjel Gradske knjižnice u Đurđevcu. Tamo nas je dočekala uvijek nasmiješena knjižničarka Katarina Pavlović koja nas je upoznala s prostorijama knjižnice, načinom i uvjetima posudbe, a pokazala nam je i novouređenu multimedijску prostoriju koja nas je oduševila svojom prostranošću i suvremenom opremljenošću. Posebno veselo bilo je na dječjem odjelu gdje smo imali prilike vidjeti 3-D knjige,

Ideje koje su mi promijenile život dobila sam čitajući. (B. Hooks)

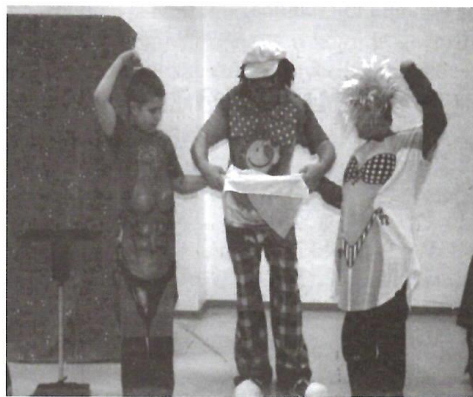

didaktičke igračke, multimedijску opremu... Na kraju smo i zaplesali i na taj način se oprostili od knjižničarke te joj zahvalili na ugodnom boravku u prostorijama ove prekrasne knjižnice.

Mirna Šandrovčan, 6.a

KLAUN ČUPKO

Kako izgleda razigrani i uvijek nasmiješeni klaun, mogli su vidjeti učenici nižih razreda kada ih je 2. prosinca 2010. godine u športskoj školskoj dvorani posjetio klaun Čupko. Za njih je odigrao

predstavu „Čarobni Božić“ i uz svog prijatelja mađioničara Kiki Rikija stvorio ugodaj kojim ih je uveo u iščekivanje blagdana Sv. Nikole i Božića. U predstavi su se izmjenjivali elementi plesa, igre, mađioničarskih trikova, a sve to u izvršnoj interakciji s djecom koja su sudjelovala u svim točkama ovog smiješnog i razigranog nastupa dvojice najboljih prijatelja.

Valentina Topolovčan, 7.b

„RIJEKA SJEĆANJA“

Dana 8. prosinca 2010. god. umirovljeni učitelj iz Kozarevca Franjo Bartolić predstavio nam je svoju knjigu „Rijeka sjećanja“. U njoj je opisao svoj 47 godina dug život i rad u PŠ Kozarevac, u kojoj je proveo mnoge lijepe, ali i teške trenutke. Uz pomoć učitelja proradila su i opstala mjesna društva i udruge, a selo je dobilo prvi park te urbane vizure. Gradu za knjigu

prikupljao je po arhivima, muzejima i samom mjestu, a pripomogli su mu i učenici koji su donosili izbljedjele fotografije iz svojih albuma. Knjigu je tiskao u vlastitoj nakladi, a posvetio ju je obitelji i mještanima.

Bernarda Ferderber, knjižničarka

škole u dramsko-scenskom izrazu sudjelovala je učenica Matea Martinović iz osmog razreda koja je kazivala pjesmu Vesne Parun: „Konjanik“ i zaslužila velike pohvale komisije. Osim nje, kroz literarno stvaralaštvo izrazile su se i učenice Gabriela Šipek, Doris Sinković, Marijana Rep i Petra Škudar. Iako nijedna učenica nije zaslužila pravo sudjelovanja na županijskom Lidranu, svima čestitamo na uloženom trudu.

Marija Šipek, učiteljica

KAKO JE PATULJAK SPASIO BOŽIĆNI BAL

Gradsko kazalište Đurđevac organiziralo je 8. veljače 2011. god. za učenike nižih razreda naše školu predstavu „Kako je patuljak spasio božićni bal“. U predstavi su glumile i učenice naše škole, Gabriela Šipek, Mia Pavunić i Ana Uremović, učenice trećeg razreda koje su dodatno uveselile sve posjetitelje ove prekrasne dječje predstave. Igrokaz su napisali voditelji Male drame, Zoran Vidaković i Sanja Flajs Vidaković. Učenici su se поближе upoznali i s pojmovima pozornice, kostimografije i scenografije i na taj način поближе upoznali sve čari kazališne predstave.

Marija Bobonj, učiteljica

LIDRANO 2011.

Naša je škola ove godine bila domaćin međuopćinskog natjecanja Lidrano. Ovo literarno-dramsko-novinarsko natjecanje održalo se 27. siječnja 2011. god. u općinskoj sali Kloštar Podravski. Na natjecanju je sudjelovalo šest osnovnih i jedna srednja škola koje su svoje sposobnosti pokazali kroz dramsko-scenski izraz te literarno i novinarsko stvaralaštvo. Iz naše

8 Naš odjek

UČENICIMA PODIJELJENE KRIJESNICE

U utorak, 11. siječnja 2011. god. policijski službenici Marijan Domović i Branko Šokec proveli su preventivno-edukacijsku akciju „Biti vidljiv-bitu siguran“ za učenike od prvog do četvrtog razreda naših škola. Tom prigodom podijelili su svim učenicima reflektirajuće

krijesnice-obasjavače za pješake, koje su učenici stavili na svoje torbe i na taj način postali vidljiviji u prometu. Podjeli su prisustvovali načelnik općine Kloštar Podravski Marijan Debeljak, ravnatelj naše škole Mirko Šandrovčan i načelnik Policijske postaje Đurđevac Krunoslav Karas. Ova akcija je nastavak aktivnosti Vijeća za prevenciju općine Kloštar Podravski, kojoj je svrha upoznati naše najmlađe s problemima i opasnostima u prometu, a u cilju poboljšanja zaštite djece-pješaka.

Mira Šandrovčan, 6.a

VALENTINOVO

Dan zaljubljenih ili Valentino – nama najdraži dan u veljači, i ove godine proslavili smo pišući pisma našim simpatijama. Pisma smo stavljali u Kutiju zaljubljenih koja se nalazila u knjižnici, a pod trećim odmorom smo kutiju otvorili i razvrstali pisma po razredima. Učitelji su odigrali ulogu poštara i dostavili pisma svakom razredu. Otvarajući pisma, na licima učenika mogli smo vidjeti zadovoljstvo i sreću jer im je draga osoba napisala poruke ljubavi, a drugi su opet bili razočarani jer nisu dobili pismo koje su očekivali. Tko zna, možda ih već sljedeće Valentino netko ugodno iznenadi!?

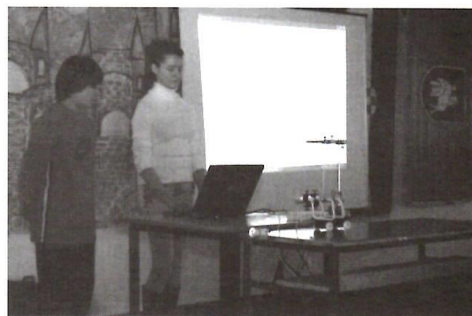
Lea Pavlović, 6.a

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ FIZIKE

U utorak, 8. ožujka 2011. god. OŠ Kloštar Podravski bila je domaćin županijskog natjecanja iz fizike. Ovo natjecanje okupilo je 25 učenika iz osnovnih i 25 učenika iz srednjih škola koja su svoja znanja, vještine i sposobnosti pokazali u jednom od najtežih predmeta osnovne škole-fizici. U programu prije samog natjecanja

Knjige su naše najtise i najvjernije prijateljice. (Ch. W. Eliot)

Magdalena Halusek i Filip Škriljak, učenici 8.c razreda PŠ Podravske Sesvete prezentirali su

eksperimentalni rad „Smjer vertikale u jednoliko ubrzanom sustavu“ koji je predložen za državno natjecanje. Čestitamo!

Tomislav Štefančić, učitelj

PREDAVANJE O SPOLNIM BOLESTIMA

U našoj je školi 10. ožujka 2011. god. za učenike sedmih razreda organizirana prezentacija o spolnim odnosima, spolno prenosivim bolestima i higijeni tijela, a o kojoj je govorila dr. Jasenka Vuljak Vulić. Govorila je kako se spolne bolesti prenose spolnim odnosom, ali

da su za neke od njih mogući i drugi načini prijenosa. Uzročnici spolno prenosivih bolesti su bakterije, virusi, gljivice i drugi mikroorganizmi. Od spolno prenosivih bolesti uzrokovanih bakterijama spomenula je klamidijsku zarazu, gonoreju i sifilis. Ove se bolesti uspješno liječe antibioticima, ali liječenje treba započeti što ranije. Od spolno prenosivih bolesti uzrokovane virusima spomenula je HPV (humani papilloma virus), zarazu virusom herpesa, hepatitis B i

Naš odjek 9

AIDS. Ove se bolesti ne mogu izliječiti, ali se liječenjem mogu ublažiti znakovi bolesti. Posebno je istaknula HPV i AIDS i govorila kako su one najučestalije spolne bolesti.

Jeste li znali...

- da na kraju 2010. godine u svijetu ima oko 36 milijuna osoba zaraženo HIV-om, a 21,8 milijuna umrlih osoba?
- da u Hrvatskoj godišnje oboli oko 15 osoba?
- da se Svjetski dan borbe protiv AIDS-a obilježava 1. prosinca?

Valentina Topolovčan, 7.b

STRAH U ULICI LIPA

Dana 29. ožujka 2011. god. učenici petih i šestih razreda posjetili su Gradsko kazalište „Žar ptica“ u Zagrebu. Tamo su pogledali predstavu „Strah u ulici Lipa“ koja govori o aktualnoj temi – nasilju među djecom. U ovoj edukativnoj predstavi su se prepoznali mnogi učenici i naučili kako se postaviti ako dođe do situacije da ih netko zlostavlja. Nakon predstave, uputili smo se na Trg bana Jelačića, prošetaли se Dolcem i Tkalčičevom ulicom, a ugodnu šetnju završili smo u Kaptol centru gdje smo se ludo zabavili jer smo upoznali glazbene zvijezde Kim Verson i Bojana Jambrošića. Zadovoljni viđenim i umorni sjeli smo u autobus i cijelim putem prepričavali što smo tog dana naučili i vidjeli.

Andrea Skelin, 6.a

„ŠTO JE SVE NASILJE I KAKO GA SPRIJEČITI?“

Dana 18. travnja 2011. god. u našoj je školi s početkom u 10 sati održano predavanje o nasilju. Predavanju su prisustvovali učenici od petog do osmog razreda i njihovi roditelji te učitelji. Predavali su predstavnici Centra za socijalnu skrb iz Đurđevca te Policijska uprava naše županije. Upoznali su nas s pojmom nasilja i kako ga prepoznati te nas podučili što učiniti kada bi se našli u poziciji da nas netko zlostavlja, ali i kako ga spriječiti. Upoznali su nas s pojmom „cyberbullyinga“ (nasilja elektroničkim putem) i kome se obratiti za pomoć ako do njega dođe. Predavanje je bilo vrlo interesantno i poučno, a završilo je postavljanjem zanimljivih pitanja predavačima.

Petra Posavec, 8.b

PREDAVANJE O TRADI- CIJSKIM GLAZBALIMA

U našoj školi se 19. travnja 2011. god. održalo predavanje o starim glazbalima. Predavanje je održao gospodin Stjepan Večković iz Zagreba, a bilo je namijenjeno učenicima petih i šestih razreda. Na početku nam je ispričao priču o

prvom instrumentu diplici iz Baranje i Slavonije, objašnjavao je od čega se izrađuje i kako bi je i sami mogli izraditi. Tada je prešao na gungu pa na jedinku i dvojnice, a nakon toga na okarinu kojom je oponašao zvukove iz prirode. Nakon toga govorio je o mihovima. Na nekima od njih nalazila su se po dva zuba i to nam je bilo vrlo zanimljivo. Za kraj je ostavio najjednostavnije i najzanimljivije instrumente: zujdku koja je proizvodila zvuk kao paljenje motora, zvečku koja je bila izrazito glasna, ljericu koja je proizvodila čudne zvukove. Svaki od instrumenata bio je detaljno i maštovito ukrašen i nosio je svoje čari. Ovaj sat bio je ispunjen lijepim zvukovima starih tradicijskih glazbala i svi smo uživali u njemu.

Valentina Karas, Tihana Ban, Laura Lončar, 6. c

INTERVJU...

Intervju s Vladom Andraševićem, članom glazbene grupe „Remix“

DOBRA GLAZBA JE SVUDA OKO NAS

Već nekoliko godina na našoj lokalnoj glazbenoj sceni žari i pali grupa „Remix“. Popularnost im svakoga dana sve više i više raste, slušaju je i mladi i nešto stariji, a u ugodnom razgovoru s njezinim članom Vladom Andraševićem za Vas sam otkrila kakva je atmosfera prilikom stvaranja pjesama, koji su im uzori, svađaju li se ponekad...?

1. *Kako je nastala grupa „Remix“? Jeste li imali neke zajedničke ideje i planove za budućnost ili je do suradnje došlo sasvim slučajno?*

Grupa „Remix“ postoji već nekih dvanaestak godina. Kroz to vrijeme mijenjali su se neki članovi, a sadašnja postava koju čine Tomislav Maloča – Lemur - bubanj, Josip Vrekalić – Jozo – klavijature, Igor Begović – Dudo – bas gitara i moja malenkost Vlado Andrašević – gitare, nastala je raspadom stare postave pa smo stjecajem okolnosti okupili ovaj sastav od trenutno raspoloživih glazbenika i krenuli u ozbiljan rad. Valja napomenuti da smo se otprije međusobno poznavali, tako da smo se okupili iz poznatog kruga.

2. *Četiri Vas je u bendu. Predstavlja li Vam to određeni problem prilikom stvaranja novih pjesama?*

Uglavnom djelujemo kao tim sa raspoređenim zadaćama i dužnostima. Nije svatko isto nadaren za stvaranje tekstova, glazbe ili aranžmana, tako da je to stvar trenutka i pojedinca, ali uglavnom se uvijek razmotre sve ideje i prijedlozi i u konačnosti prevlada zajednički dogovor.

3. *Kakve su reakcije vaše bliže okoline na vaše pjesme i tekstove?*

Naše pjesme poput „Smiraj“, „Obećaj mi“, „Iza ponoći“, itd.. uglavnom ostaju poznate na lokalnoj razini i sviraju se na lokalnim radio

postajama. Reakcije su pretežno vrlo pozitivne u vidu pohvale i podrške. Budući da se nije moguće samo tako probiti do estradne razine, naš rad se uglavnom zasniva na izvođenju tuđih estradnih pjesama.

4. *Koja je najteža odluka koju ste ikad donijeli?*

Teško je to govoriti u ime grupe „Remix“, to je više pitanje svakog pojedinca, ali one teže odluke u pogledu grupe uvijek se odnose na neke prekretnice u poslu, neka ulaganja, zamijene članova i sl., što se uglavnom riješi dogovorom svih članova.

5. *Koje dvije do tri stvari su vam najvažnije u vašem poslu?*

U svakom slučaju, to je osjećaj zajedništva unutar grupe. Rad s kvalitetnim glazbenicima

pruža mi osjećaj osobnog zadovoljstva. Lijepo je kada odnosi koji su sklopljeni zbog posla prerastu u dobra prijateljstva. Druga stvar je zasigurno ljubav prema glazbi, a treće ozbiljnost u radu i pristupu poslu.

6. *Jesu li vaše pjesme nekom posvećene i može li se netko od vas u njima prepoznati?*

Hmm...teško pitanje...

Inspiraciju za pisanje pjesama čovjek može pronaći u mnogočemu, ali zasigurno da je neka sadašnja ili bivša ljubav veliki izvor nadahnuća kantautoru. Naše su pjesme uglavnom trenutak inspiracije i ako su nekome posvećene, to su neke drage osobe u našim životima.

7. *Tko čini kreativni dio grupe „Remix“? Mislim na dio stvaralaštva tekstova i glazbe.*

Pjesme u smislu kantautora piše nam Igor Begović-Dudo, ali imamo neke kantautore među poznanicima koji nam napišu pjesmu. Aranžmane smo radili uglavnom sami dogovorno, premda ih

na kraju ja potpisujem.

8. *Možete li uopće zamisliti sebe da ne pjevate? Gdje bi bili i što bi radili?*

Da ne pjevam?? Mogu se zamisliti, ali bi onda zasigurno svirao (ha,ha,ha)! Šalu na stranu, u nekom obliku zasigurno bih se bavio glazbom, snimanjem, aranžmanima. U svakom slučaju, glazba bi bila velik dio moga života.

9. *Tko su vam uzori? I koji je vaš recept za popularnost?*

Imamo mnogo uzora, to su uglavnom neki istaknuti pojedinci ili bendovi na našoj sceni koji su uspjeli živjeti od glazbe. Bilo bi dugo nabrajati

ih sve, ali svakako bih istaknuo Parni valjak, Leb i sol, Gibonni, Massimo, Vanna, Crno perje ... A recept za uspjeh? Mislim da ga još nismo do kraja otkrili, ali u svakom slučaju čovjek treba voljeti glazbu, biti talentiran, ulagati puno truda i puno se odricati!

10. *Poruka za kraj!*

Slušajte svi grupu „Remix“! Bavite se glazbom ako za to osjećate ljubav! Glazba je veliko bogatstvo u životu, krenite malim koracima, učite, trudite se i budite strpljivi, a ako i nikad nećete nešto svirati ili pjevati, uživajte svakako u dobroj glazbi koja je svuda oko vas!

Andrea Skelin, 6.a

BICIKLOM U PUSTOLOVINE

Utorak, 3. svibanj 2011. god. započeo je kao sasvim običan dan. No, nakon velikog odmora dogodilo se veliko iznenađenje i u školu su nam pristigli neobični gosti. David Bruffaerts (36) iz Belgije već nekoliko mjeseci putuje sa svojom djevojkom, Christelle Huchon (28) iz Francuske biciklima kroz Europu. Sve potrebne stvari voze na svojim biciklima, putuju laganim tempom i mijenjaju smjer po želji te u svakoj zemlji koju posjete stanu u nekoj školi da bi porazgovarali s učenicima. Nakon što su dobili dopuštenje našeg ravnatelja, s učiteljicom engleskog jezika Danijelom Kostadinović otišli su na sat 8.b razreda. Učenicima su pokazali kartu na kojoj su ucrtali svoj dosadašnji put i objasnili da žele putovati sve do Pakistana. Zanimalo ih je koliko dana u tjednu naši učenici idu u školu, koliko nastavnih sati imaju dnevno, koliko imaju nastavnih predmeta i kako su u našoj zemlji raspoređeni praznici za učenike? Učenici 8.b razreda su svoje goste pitali je li fizički naporno putovati biciklima, koliko ih košta putovanje i što su sve doživjeli na putu. Učenike je iznenadilo kada su putnici rekli da su prodali svoj stan i auto te da su štedjeli 3 godine za ovu cjelogodišnju pustolovinu. Također im se sviđa što su ljudi koje su sreli u Sloveniji, Mađarskoj i Hrvatskoj vrlo ljubazni. Ispričali su nam da su kod nas namirnice znatno jeftinije nego u Francuskoj te da učenici u Francuskoj školu pohađaju samo 4 dana u tjednu, što su naši učenici primili s oduševljenjem. Putnici su razgledali našu školu koja im se jako svidjela, rekli su da je jako moderna te da u njihovoj domovini male seoske škole nisu toliko

obnovljene. Oduševio ih je školski vrt i činjenica da ga učenici sami održavaju te da povrće koje uzgajimo jedemo u školskoj kuhinji. Nakon ugodnog, neobičnog druženja naši neobični gosti nastavili su put prema jadranskoj obali uz naše želje da im put bude sretan!

Naši učenici su ovako izrazili svoje dojmove:

Neven Benko: I ja bi htio tako putovati, ali bi moj BMX bio u kamp kućici s kojom bih išao!

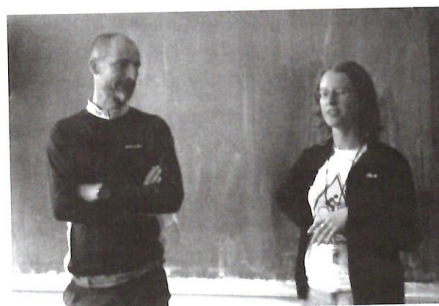
Petra Posavec: Podržavam biciklizam, i ja se volim voziti na biciklu!

Ivan Belec: Podržavam odluku naših gostiju da biciklom putuju kroz Europu jer će sresti mnoge ljude i vidjeti mnoge ljepote!

Anamarija Kovačić: Ja mislim da se ne bi mogla odlučiti na takvo putovanje! Kada su nam došli David i Christelle zračili su nekom pozitivnom energijom. Iznenadila me njihova upornost i iskrenost!

Slike s putovanja možete pogledati na web stranici: www.ecolebuissonnieresdasie.com.

Danijela Kostadinović, učiteljica

PŠ PODRAVSKE SESVETE

BOŽIĆNA PRIREDBA

U predblagdanskim ugođaju i s puno radosti i mašte, održana je božićna priredba učenika PŠ Podravske Sesvete. Nastupali su recitatori, glumci, tamburaši, ritmičari i zbor koji su svojim izvedbama oduševili prisutne. Uz pjesmu, ples i prigodne stihove uplovili smo u božićnu čaroliju i zimske radosti. Vidno iscrpljeni od školskih obaveza, veselo smo pojurili svojim kućama gdje ćemo se nakratko odmoriti te ponovno krenuti u novu školsku avanturu.

Marijana Rep, 6. d

VALENTINOVO

Mjesec je zaljubljenih, veljača. U školi se osjeća blaga nervoza i ushićenost. Sve se više priča o svima poznatoj i dragoj temi – ljubavi. Vječna inspiracija brojnim pjesnicima, slikarima i ostalim umjetnicima, ljubav zaslužuje mjesto i u školskim klupama. Ponedjeljak je, 14. veljače 2011. god. Poslije nastave, koja je protekla u duhu zaljubljenosti, učenici su održali kratak program. Uvodnom recitacijom probili smo led i krenuli u potragu za svojim parom kako bismo otplesali Ples srca. Oni hrabri mogli su se okušati u karaokama gdje smo čuli najljepše ljubavne pjesme. Ako se još niste zaljubili, Valentinovalo vam je odlična prilika.

Marko Malčec, 6. d

MASKENBAL

Dana 8. ožujka 2011. god. održao se maskenbal u našoj školi. Svi su taj dan mogli biti što god požele. Mogli smo vidjeti ježeve, vreće za smeće, štrumfove, princeze, kauboje, pekare i mnoge druge. Maštovitosti zaista nije nedostajalo. Tako maskirani, učenici sa svojim učiteljima prošetali su središtem mjesta te održali

kratak program uz ples i predstavljanje. Dan je bio sunčan i kao stvoren za ovakav provod. Do iduće godine, ne preostaje nam ništa drugo nego da budemo ono što zaista i jesmo – djeca.

Iva Krupski, 6. d

43. SUSRET LITERARNIH DRUŽINA „PRERADOVIĆEV ROĐENDAN“

Jedan od najvećih hrvatskih pjesnika, autor pjesama Rodu o jeziku, Jezik roda moga, Putnik te mnogih drugih, rođen 19. ožujka 1818. god. je Petar Preradović. U spomen na tog velikog

pjesnika i ove godine održan je susret literarnih družina. Nastupilo je šest škola, uključujući i našu, koje su predstavljajući svoje uratke oživjele uspomenu na život i djelo Petra Preradovića. Gost svečanosti bio je pisac i novinar Zvonimir Milčec, poznat po svojoj uspješnici „Zvižduk s Bukovca“. Na zanimljiv i duhovit način predstavio nam je svoju novu knjigu „Tajna krvavog nosa“. Ovim posjetom Preradovićevoj rodnoj kući svjedočili smo bogatoj ostavštini i bezvremenskoj inspiraciji svim naraštajima koja odiše prostorijama gdje je nekoć stvarao i djelovao ovaj nezaboravni pjesnik.

Jelena Zrinski i Tomislav Šerbedija, 6. d

Slobodno darujte knjige za blag dane - od njih se nikad ne deblija, rijetko sagriješ i vječno su sobne. (L. Hershey)

Naš odjek 13

SJEĆANJA

IN MEMORIAM...

VESNA PARUN

Poznata hrvatska spisateljica druge polovice 20. stoljeća, Vesna Parun, rođena je 10. travnja 1922. godine na otoku Zlarinu blizu Šibenika. Osnovnu školu završila je na Visu, a gimnaziju je pohađala u Šibeniku i Splitu gdje je 1940.

g. maturirala. Vesna Parun je dio svog djetinjstva i mladosti provela kod tete i tetka u Splitu, Šibeniku i Biogradu na moru zbog oca koji je često bio premještan i ostajao bez posla. U jesen je upisala studij romanistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Tada je uslijedio rat u kojem joj je umro brat, nakon čega je često obolijevala. Poslije rata nastavila je studij. Knjiga koju je napisala, *Zore i vihuri*, bila je prekretnica u hrvatskom pjesništvu nakon Drugog svjetskog rata. No, knjiga je od strane kritičara dobila negativne kritike, ali je zato pokazala temeljna svojstva njezina pjesništva – slikovitost i skladnost poetskog izraza.

Nakon godina neprekidnog rada na romantičkoj lirici, od 1960-ih objavljuje satirične stihove usmjerene na područja politike i erotike. Ona se potpuno predala književnom radu, postavši prva žena u hrvatskoj književnosti koja živi samo od književnosti i za književnost. Njezino stvaralaštvo za djecu čini gotovo dvadesetak djela, od kojih su često izvođeni *Mačak Džingiskan* i *Miki Trasi*; u dramskom stvaralaštvu za odrasle značajna je scenska balada *Marija i mornar*. Bila je i slikarica, prevoditeljica njemačkog, francuskog i bugarskog jezika, a njezini su stihovi prevedeni na mnoge jezike. Za svoje pjesničke radove dobivala je brojne i značajne nagrade i priznanja. Od 1962. do 1967. živjela je u Bugarskoj gdje se udala, razvela i doživjela niz nedaća. Od tada je radila i živjela u Zagrebu kao slobodni književnik. Ali, nakon pola stoljeća, Vesna Parun svoj je dom 2000. godine zauvijek napustila, misleći da je riječ samo o privremenom premještanju zbog zdravstvenih problema i smjestila se u Stubičke

toplice. Vesna Parun, do zadnjeg daha svog 88 godina dugog i uglavnom teškog života, bila je lucidna i aktivno je radila u osami bolničke sobe, uvijek pomalo ljuta i ogorčena na svijet koji ne mari za pjesnike, no i neslomljiva te duhovita,

što se ponajprije može iščitati iz jedne od njezinih posljednjih

pjesama koju je posvetila nogometnom prvenstvu u Južnoj Africi. Velika pjesnikinja je u Stubakima proslavila i zadnje rođendane, kada su je prigodno obilazili političari i ljudi iz javnog života. Jedan od zadnjih koji ju je posjetio bio je i predsjednik Republike Hrvatske **Ivo Josipović** kojemu je tada pogledala i u dlan, tražeći u njegovim linijama života

put kojim će dalje kročiti. Vesna Parun rado je pripovijedala i družila se, bila je buntovna i oštra te žrtva osobnosti kojom si je priskrbila i puno neprijatelja. Njezina sudbina slična je onoj naše prve novinarkе, **Marije Jurić Zagorke**...

Živjela je od pisanja, ništa drugo nije željela raditi niti ju je išta drugo zanimalo. Ostavila je iza sebe bezbroj pjesama tiskanih u više od 60 knjiga, priča te brojne drame.

VAŽNA DJELA: *Vidrama vjerna*, 1957; *Patka Zlatka*, 1957; *Ti i nikad*, 1959; *Konjanik*, 1961; *Otvorena vrata*, 1968; *Ukleti dažd*, 1969; *Stid me je umrijeti*, 1974; *Igre pred oluju*, 1979; *Šum krila, šum vode*, 1981; *Salto mortale*, 1981; *Pokraj rijeke Kupe kad se vrapci skupe*, 1989; *Nedovršeni mozaik*, 1990; *Ptica vremena*, 1996; *Smijeh od smrti jači*, 1997; *Mozak u torbi*, 2001; *More jadransko*, 2001; *Noć za pakost: moj život u 40 vreća*, 2001; *Da sam brod*, 2002; *Suze putuje*, 2002. i dr.

Najistaknutija hrvatska pjesnikinja druge polovice 20. stoljeća umrla je u 89. godini života, 25. listopada 2010. g. u Stubičkim toplicama.

Valentina Topolovčan, 7.b

PUTEVIMA SUHE KATALENE...

Što nam sve priroda početkom proljeća nudi odlučili smo istražiti i doživjeti u Suhoj Kataleni.

Smjestili smo se u prikolicu i traktorom krenuli u obilazak.

25.3.2011.g. Krenuli smo prašnjavim putevima Suhe Katalene - učenici, učiteljice, mame, jedan tata, baka i djed.

Zaustavili smo se nahraniti konje na obližnjem imanju

Hrabri Mihael

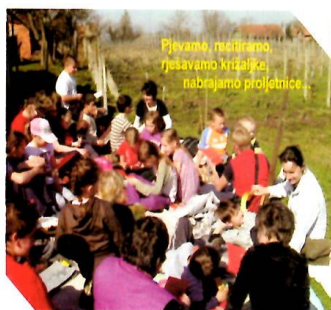

Velike smo konje samo promatrali. Želju za jahanjem nitko nije pokazao.

Mama Jasmina opisala nam je svoj radni dan. Ušli smo u štalu, uplašili praščiće i krave, a ovce su "zbrisale" čim su čule našu galamu. U plasteniku smo zbog velike vrućine izdržali tek toliko da se naslikamo!

Najviše nas je razveselio dolazak u Ivanov i Josipov vinograd. Mame su nam pomogle staviti kobasice na zašiljene štapove i ubrzo je cijeli vinograd mirisao po pečenim kobasicama.

Pjevamo, nastupamo, rješavamo knjižice, nabijamo proljetnice...

Proveli smo vrlo zanimljiv dan. Družili smo se, veselili, uživali u ljepoti prirode. Želimo i vama i nama još mnogo takvih bezbrižnih dana!!!

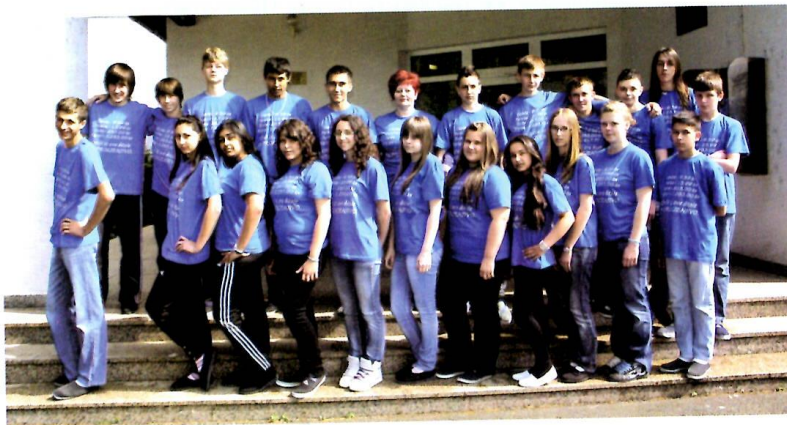
Često ćeš uvidjeti da je knjiga bolji prijatelj od čovjeka. (L. Settembrini)

Naš odjek 15

Odlazimo

8.a

Svi smo bili posebni,
Svako od nas nešto posebno u sebi je krio .
MATIJA MATUTURANEC je uvijek za šalu spreman bio,
MATEA KOREN je veseljak pravi,
NIKOLINI CESAR, dok matematiku spomeneš, od muke poplavi .
Dok JOSIP HORVAT u školi preživljava dane ,
NENAD JOVANOVIĆ i ALEN ŠEREPEC filozofiraju na sve strane .
VALENTINA MIHALJEVIĆ uvijek šuti,
dok IGOR JUŠTA s MARKOM GAŠPARCOM uvijek nešto muti .
VERONIKA KOLAR i PETRA ŠKUDAR dečke love:)

MATIJI RADELIĆU razne misli po glavi plove :)
MARKA MATANČIĆA i ANDREJA NEMET smijeh pod satom muči,
a MONIKA BUGARINOVIĆ stalno uči .
MARJAN MATULEC je pod kemijom sve znao,
MARIU RADALIĆU je svaki učitelj dobre ocjene dao.
LUCIJA HORVAT iz engleskog uvijek ima pet,
IVANU BUDROVIĆU , dok spomeneš školu, propada cijeli svijet.
MATEA MARTINOVIĆ je uvijek nasmijana lica ,
IGOR HOBOLJA je razredna sveznalica.
ANTONELA RADELIĆ je uvijek sve znala ,
a TAJANA ČOKLO bi po dućanima kupovala.
BARBARA MAROČIĆ samo zvijezde bi crtala...
A naša MARIJA uz nas je uvijek bila,
sve nas redom voljela.....
Eto to smo mi, prijatelji pravi,
a pravi prijatelji su jedinstveni
i uvijek ostaju takvi čak kad nas
i ponekad život rastavi...
Taj plamen našeg prijateljstva
će treperiti i čekati da se ponovo sretnemo.....

Kraj je školske godine... Kraj 8. razreda..... Odlazimo....

Učitelji su nas svrstavali među najživlje razrede, možda jesmo bili „malo“ življi, ali učitelji nisu pokušali pronaći ono što mi zapravo jesmo. Iza zavjese zloće i neposluha krije se najplemenitiji, najiskreniji i najzabavniji razred. Jedna od najboljih karakteristika našeg razreda je što nemamo predrasude, na sve gledamo objektivno, ne nameću se tuđa mišljenja. Svatko je prihvaćen onakav kakav jest.

Novac i društveni status nisu važni, nego karakter. Zatim zabava - razred smo s najviše osoba s izvanrednim smislom za humor. Nama su i najteži zadaci pretvoreni u zabavu. Nijedna situacija u 8.a nije crna.. Kod nas je uvijek veselo i živo. Poslovice kaže da smijeh produžuje život. 8.a je onda besmrtna!

Odanost. Toj etakoder naša kvaliteta. Nitko ne bi ni u kakvoj situaciji učinio nešto čime bi naškodilo prijateljima i

razredu. Ako se netko nađe u nevolji, svi ga podupiru, bore se za njega, tješe ga. Ili kako kaže Alexandar Dumas u Mušketirima: „Svi za jednoga, jedan za sve!“

Ni po znanju nismo loši. Većina učenika su odlični i vrlo dobri. A skoro svi bi mogli biti to, samo da se malo više potrudite. Svi, baš svi su vrlo bistri i inteligentni, samo što svoju inteligenciju ne iskorištavaju na pravi način...

E pa, dragi naši učitelji, kao što vidite mi nismo tako loši kako svi misle. Mi smo jedinstvena cjelina, dragocjena kao najfiniji dijamant. Uskoro će svatko na svoju stranu, tako da još kratko možemo uživati zajedno. Hvala vam što ste s nama podijelili vaše znanje i naučili nas mnogim vrijednim stvarima i zato vam još jednom hvala! Nadamo se da nas nećete zaboraviti

Jer mi smo 8.a, 8.a za pamćenje!

Matea Martinović, 8.a

O S N O V N E Š K O L E

8.b

Antolovićeva je uvijek cimbule svirala,
 No knjigu često baš i nije dirala.
 Belec je uvijek po bajsu lupao,
 Ali se knjizi savršeno privukao.
 Benku je uvijek biciklizam u prvom redu,
 Zato on još uvijek uči abecedu.
 Bugarinčeva je uvijek bila štreberica prava,
 Ali kad vidi knjigu, zaboli je glava.
 Bušetinčan je uvijek bio miran i povučen,
 Ali knjizi loše privučen.
 Kristijan Grgić je frajer pravi,
 A kad je u školi, za nikog ne mari.
 Marinela je stidljiva ljubičica plava,
 Samo uzdiše, puna joj je nastave glava.
 Vlasta je štreber, sve naštreba,
 Ona nauči i što ne treba.
 Kristina je uvijek dobra i mila,
 Voli, ne voli, ali zaljubljena bi jako bila.
 Anamarija Kovačić, zločest dečko je muči
 I zbog toga slabo, jako slabo uči.
 Kovačić Andrej - zna se - engleski ne paše,
 Zato se prima cigarete i flaše.
 Danijel uvijek u nekoj igri,
 Traži pogledom, možda mu se neka sviđi.
 Matančićka se uvijek lijepo i slatko smije,
 Nešto skriva, tko joj to srce grije?
 Petra-štreberica je uvijek bila
 I svima nama pamet solila.
 Rođaku je matematika loša strana,
 Zbog toga i danas imamo divana.
 Ana je za povijest tata mata
 I voli fotografirati, oh, svašta, svašta.
 Ema je dečke uvijek gledala,
 A sve svoje knjige u kut stjerala.
 Vedran je mnoge razrede pao,
 Ali je s nama prošao, a u pakao.
 Mateja je uvijek tiho molila
 Da u nastavi ne bi jedan dobila.
 Razrednik Ris, šećer na kraju,
 Ne znamo hoće li završiti u raju.

Knjiga je kao voda. Sama si utire put. (Ruska izreka)

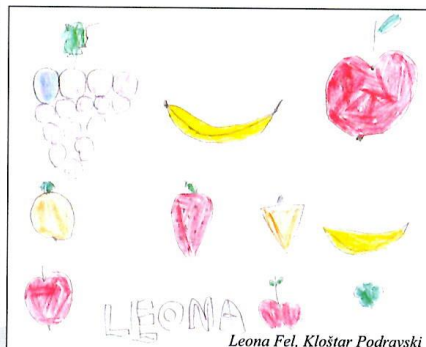
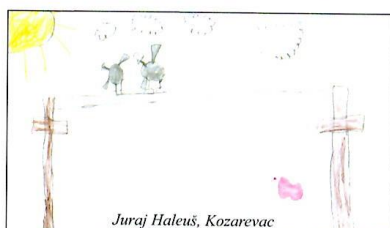
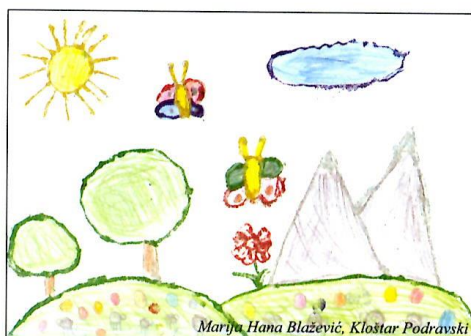
8.c

Dok je Neven cijeli razred nasmijavao,
 Cigo je pod satom fejsao.
 Nikolina se dugim noktima hvali,
 Derežić razne grimase pravi,
 a Dario naš je zavodnik plavi.
 Ana je rukomet uvijek igrati znala,
 dok bi Matea za nogomet čak i život dala.
 Naša Dajana je uvijek šutljiva bila,
 dok je Magdalena u fizici rasturala,
 a Veronika je čuda pravila.
 Romana je predsjednica za pet,
 a Monika bi proputovala cijeli svijet.
 Robert uvijek nered pravi,
 a Mikloš je golman pravi.
 Miloš se svima smiješi,
 a Jelena u crtanju ne griješi.
 Naš Tonček se glasno smije,
 dok Lucija Mikloša bije.
 Andrijani ne trebaju nikakve dijete,
 a naš Škrico je drag od glave do pete...
 Ivana dobro zvukove oponaša,
 a Niks zna nogomet kao Oče naša...
 I na kraju naša raska Iva, uvijek je dotjerana bila
 i 8.c je uspješno vodila.

Naš odjek 17

MALA ŠKOLA

SOLUTION:

Helena Imbrišić, 7. c

1. It's meat we eat for Easter.
2. It's the first meal of the day.
3. It is a warm drink made from water and herbs.
4. It is a drink we get from cows.
5. We drink it every day, it has no smell and no taste.
6. It is small, round, red and very sweet. It grows in a tree.
7. It is not a healthy drink but it is very popular. It comes in a bottle or a can.
8. There are many kinds of it. It is very sweet. It is the opposite of „vegetable“.
9. It is a word for all the things we eat.
10. It is round and made from porcelain. We put food in it.
11. We eat it every day. It is baked in a bakery.

(točno pješenje: HEALTHY FOOD)

I was in front of a haunted castle. The sign said: „Those who enter will be cursed“. I entered. The castle was dark and scary. There were some spiders and lots of dust. I came to the stairs. I heard a noise and I was scared! I went to a room with a small bed. The wardrobe was full of old smelly clothes. I turned around, I saw a movement. Someone was in the castle with me! I ran out into the garden. But it wasn't a garden – it was a graveyard. I read some names on the tombstones. Someone was calling my name from the dark forest. I went in, deeper and deeper. Suddenly, I was attacked from behind! Somebody tried to kill me in the forest. But I woke up and realised it was only a scary dream.

Marija Podgorac, 7. c

Have you ever been on a blind date? Well, I have, but that date turned into a nightmare. One day I was on Facebook and I was chatting up John. John is a boy and I haven't met him yet. He suggested that we meet. I was so happy when I heard that and I said, "Yes!" "It was Saturday night. It took me hours to get ready. I wanted to look perfect for John, so I dressed up; my new dress and high heels. I took my purse and I went out. We met at Sarah's Bar. When I saw him I was surprised, because he was so handsome. We were talking all night, and he was just as I imagined him to be. He had dark hair and brown eyes, his smile was beautiful. While I was going to the toilet I smelt smoke from the kitchen, but I didn't pay attention to it. While I was washing my hands I started choking and I fell down. When I woke up I was on the way to the hospital and there was John, too. I asked him what happened and he said that cooks forgot to remove the cake from the oven and it caught fire. When I was in the toilet I breathed too much CO2 and I lost consciousness, John started to worry and he went to the toilet to see what happened. When he came in he found me lying on the floor and he gave me mouth-to-mouth respiration and he called an ambulance. He saved my life. After he told me everything I hugged him and gave him a kiss. He asked me to go on the second date and I accepted. I am so happy because if John wasn't there who knows what would have happened.

Romana Matočec 8.c

Knjiga nije samo prijatelj, ona vam nalazi prijatelja. Kad posjedujete knjigu umom i duhom, obogaćeni ste. Ali kad je prosljedite dalje, obogaćeni ste trostruko. (H. Miller)

Naš odjek 19

PŠ PRUGOVAC

NAŠA BOŽIĆNA PRIREDBA

Naša Božićna priredba održana je 21.12. 2010. god. u Društvenom domu. Vrijedno smo pripremali raznovrsni program tijekom cijelog prvog polugodišta: učiteljica Vesna učila nas je pjevati, učiteljica Ivana plesati, a učiteljica Mirela glumiti. Na sam dan priredbe svi smo bili vrlo uzbuđeni i veseli. Priredba je protekla odlično, a to nam je potvrdio i veliki pljesak publike. Za svoj trud dobili smo Zahvalnicu, a najviše smo se veselili maloj proslavi nakon priredbe.

Marija Petrić, 3. razred

RADNA AKCIJA – uređenje školskog parka

Radna akcija oko škole u Prugovcu bila je održana 9. listopada 2010. god. Sudjelovali su roditelji učenika, Udruga zelenih „Lipa“ i Udruga mladih Prugovac. Tata Josip Ban došao je s traktorom i sajlom. S traktorom i sajlom vadili su korijenje grmova iz zemlje, da na proljeće za nas učenike naprave park. Oko PŠ Prugovac ima puno prostora, ali i puno zelenila pa je zato bila potrebna radna akcija. Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u tome!

Nino Lončar, 2.razred

POSJET SVETOJ ANI I PEKARI

(Đurđevac – Natura Agro)

Početkom školske godine išli smo posjetiti Svetu Anu i razgledati staru vodenicu te suvremenu pekaru u sklopu Nature Agro u Đurđevcu. U Svetoj Ani ljubazni domaćini pokazali su nam kako su naši preci dobivali brašno i pekli kruh. Nakon kratke šetnje po selu uputili smo se u Đurđevac kako bi razgledali suvremenu pekaru u sklopu Nature Agro. Nakon obilaska djelatnici su nas počastili ukusnim pekarskim proizvodima. Uočili smo kako je velika razlika u načinu životu naših predaka i nas. Naučili smo više cijeniti težak pekarski rad.

Petra Pavunić, 3. razred

TERENSKA NASTAVA U ZAGREBU

Dana 30. rujna 2010. godine učenici četvrtih razreda iz OŠ Kloštar Podravski, Podravske Sesvete i Prugovca išli su na izlet, odnosno terensku nastavu u glavni grad Republike Hrvatske- Zagreb.

Okupljanje je bilo na željezničkoj stanici u Kloštru, a polazak vlakom u 6.42. sata.

Mnogima od nas je to bilo najduže putovanje vlakom.

Stigli smo u Zagreb oko 9.00 sati i već s kolodvora ugledali skulpturu prvog hrvatskog kralja Tomislava. Obilazak središta glavnoga grada nastavili smo pješice kroz park Zrinjevac.

Malo smo se odmarali uz žubor fontana i pogledom i riječima komentirali lijepo uređene cvjetne nasade. Naša šetnja nastavila se do Trga bana Josipa Jelačića koji je bio prepun ljudi.

Iznad trga nalazi se zagrebačka katedrala, a to mjesto naziva se Kaptol. S Kaptola smo produžili na najpoznatiju tržnicu – Dolac. Od Dolca krenuli smo prema Gornjem gradu.

Prošli smo kroz Kamenita vrata i nakon nekoliko minuta šetnje stigli smo na Markov trg.

Tamo se nalazi zgrada Hrvatskog sabora i Crkva svetog Marka.

Došli smo i do Griča i vidjeli grički top koji označava podne u našem glavnom gradu.

Stepenicama smo se spustili pokraj uspinjača do najduže ulice u Zagrebu – Ilice.

Naš obilazak smo nastavili do zgrade Hrvatskog narodnog kazališta. Tamo smo imali kratak odmor i već pomalo umorni krenuli smo pokraj

muzeja Mimare do Botaničkog vrta.

U botaničkom vrtu vidjeli smo puno cvijeća, drveća i umjetnu baru u kojoj su rasli veliki lopoči. Nakon obilaska vrta vraćali smo se na glavni željeznički kolodvor.

Vrijeme polaska vlaka bilo nam je u 13.00 sati, no nakon malog nesporazuma sa vagonima kasnili smo pola sata. Ipak smo došli svi živi i zdravi kućama prepuni dojmova o našem glavnom gradu.

Mihaela Zvonar, 4. razred

AKTIVNOSTI SU SE NASTAVILE I U DRUGOM POLUGODIŠTU:

- posjetili su nas policajci i podijelili poklone
- putovali smo vlakom do Đurđevca
- veselili se uz maškare
- pohađali Školu plivanja

Istinski veliku knjigu treba pročitati u mladosti, zreloj dobi i starosti, baš kao što lijepu građevinu treba vidjeti na jutarnjem svijetlu, podnevnom svijetlu i mjesječini. (R. Davies)

Naš odjek 21

PŠ KOZAREVAC

ONI SU NAS SVOJIM NAČINOM ŽIVLJENJA ZADUŽILI...

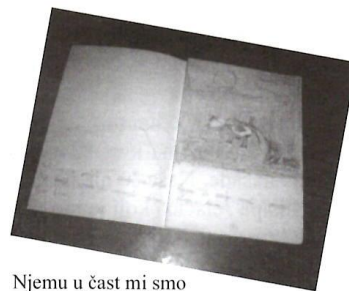
ČOVJEK KOJI
NE ZNA SVOJU
PROŠLOST,
NE MOŽE IMATI
NI BUDUĆNOST.

Vodeni ovom poznatom izrekom, mi učenici
PŠ Kozarevac zajedno s našim učiteljicama
odlučili smo krenuti na put kroz vrijeme.
Iz ovog našeg vremena jurnjave i buke, vratili
smo se u mirno i tiho djetinjstvo i mladost
naših djedova i baka.

Prošle jeseni pozvali smo
Danielovog djeda u našu
školu.
Uvijek nasmijan i veseo, s
puno zadovoljstva i žara
pripovijedao
nam je Ivan Štuka o
jesenskim poslovima u
njegovoj mladosti.

„Štel sem vam to sripovedati,
da znate kak je negda bilo i
da to nigda ne zabite“.

Njemu u čast mi smo
osmislili, napisali i ilustrirali
slikovnicu kojoj smo dali ime
„Od malenog zrna do punog virjana“.

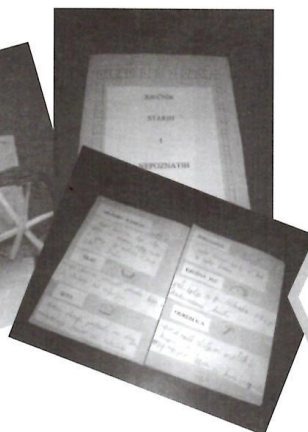

Na potoku Svetojančanu sagradili su
stanovnici ovog pitomog sela vodenicu.
Mlinar Ivan Pajtak pokazao nam je
kako vodenični kameni pretvaraju
kukuruzno zrnje u brašno,

Naša druga postaja bilo je malo
podravsko selo Sveta Ana.
U njega smo se zaputili kako bi
doznali kakav su kruh jeli naši stari.

a uzorna domaćica Katarina Račan od
netom izmljevenog kukuruznog brašna
zamijesila nam je i u krušnoj peći
ispekla fini, mirisni, kukuruzni kruh.

I mi smo bili vrijedni.
Pogledajte!
Sagradili smo vodenicu
od „luždinja“.
A ako želite doznati što
je to omelo, ogreblica ili pak
struganja proučite naš novonastali
„Rječnik starih i nepoznatih riječi“.

O najljepšem danu u godini – Božiću i običajima vezanim uz taj dan pričala nam je naša učiteljica:
„Naši su stari kuglice za božićna drveća izrađivali umatajući orahe u svjetlacavi srebrni papir“.
Ta je priča zagolicala našu maštu, pa smo se upustili u avanturu izrade božićnog nakita na starinski način.

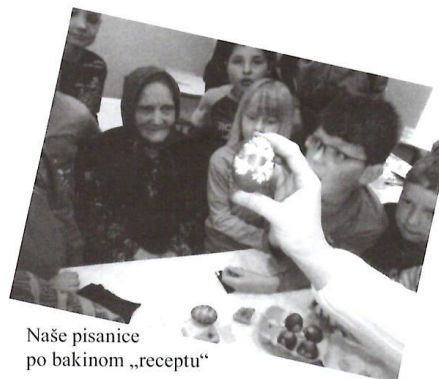
U dugim zimskim noćima naše su bake u svojoj mladosti bijelo platno tkale. Kako su to mukotrpno, ali s puno ljubavi i volje radile kroz priču i demonstraciju dočarala nam je baka Mira Sušenj.

A onda smo se i mi primili tkanja. Na „Kartonskom tkalačkom stanu“ izrađenom od kutije za cipele i uz pomoć šarenih vunjenih niti istkali smo svoju prvu tkanicu. Zanimljivost je bila ta da su se i dječaci pokazali kao jako dobre tkalje.

Stiglo je proljeće a s njime i blagdan Uskrsa. O tradicionalnim uskršnjim običajima našega sela, o bojanju pisanica prirodnim bojama i njihovom ukrašavanju tehnikom voska, s velikim uzbuđenjem pričala nam je jedna od najstarijih Kozarevčica – 83 godišnja baka Jana Sabadija.

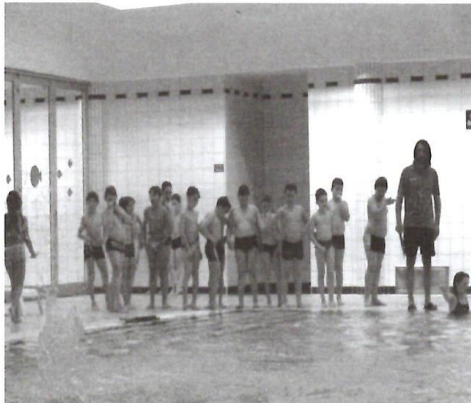
Naše pisanice po bakinom „receptu“

I tako smo putujući iz sadašnjosti u prošlost, kroz četiri godišnja doba upoznali tek mali dio iz života naših starih. Oni su nas zadužili svojim načinom življenja i rada, svojim narodnim običajima i kulturnom baštinom, a sada je na nama red da im vratimo tako što ćemo ih negovati i sačuvati od zaborava.

OŠ KLOŠTAR PODRAVSKI

ŠKOLA PLIVANJA

I ove godine, za učenike trećih razreda, organizirana je škola plivanja. Polaznici su bili učenici iz Kloštra Podravskog, Podravske Sesvete, Prugovca i Kozarevca. Svaki smo dan putovali autobusom u Koprivnicu. Praćile su nas učiteljice. Na bazenima smo bili podijeljeni

u grupe prema tome koliko već znamo plivati. U mojoj grupi su bile same djevojčice. Sve smo naučile plivati, a Patricia najbolje. Često smo se i igrali u vodi. Meni je bilo jako lijepo na bazenima. Kao i uvijek postoji i nešto loše. Ja nisam naučila baš dobro plivati jer sam se prehladila pa nisam išla do kraja u školu, a uz sve to sam dobila i vodene kozice. Sada ne idem u školu i imam vremena pisati vam o uspjesima i mojim nezgodama u školi plivanja.

Martina Špiranec, 3.a

ŠTO MOŽEMO NAUČITI OD PRIRODE

Jednog običnog školskog jutra moja mi je učiteljica s osmijehom na licu pružila ruku. Zagledala sam se u nju kao i ostatak razreda. Veselo mi je rekla: „Čestitam.“ Ostala sam bez teksta. Nisam znala što se događa. No, za nekoliko smo dana krenule na put u Koprivnicu. Tamo su nas ljudi s osmijehom na licu baš lijepo dočekali. Meni još uvijek nije bilo jasno o čemu se radi. Naime, radilo se o jednom mom sastavku koji je učiteljica poslala na natječaj Turističke zajednice naše Županije pod nazivom „Učimo

od prirode“. Krasna tema.

Ušle smo u jednu veliku sobu za sastanke. Bilo je još učenika i njihovih učiteljica. Obratio nam se zamjenik župana. Pohvalio nas je i zaželio da i dalje tako lijepo pišemo. Tada su proglasili

pobjednike. Kada je gospodin izgovorio moje ime, kroz mene je prostrujala toplina i ponos. Dobila sam specijalno priznanje za svoj rad. Ponudili su nas s bombonima. Kasnije smo se svi slikali ispred zgrade Županije.

Kod kuće sam rekla: „Bilo je ovo divno iskustvo!“

Priznanje čuvam i u svom srcu i u svojoj sobi.

Gabriela Šipek, 3.a

UČIMO OD PRIRODE

U vlati trave, u svakoj latici cvijeta vidim pravu ljepotu prirode.

Osluškujem pjev ptica i žubor potoka...

Nešto u meni skakuće. Veseli se.

Radujem se svakom novom danu jer on je avantura, a ja je želim proživjeti.

Pogledajmo samo mrave. Tako su radišni i organizirani.

Ništa im nije teško!!

Ljudi bi se trebali posramiti pred njima.

A tek vjeverice. Vesele se. Rad im je zabava. Sakupljaju plodove za hladne dane. Neprestano plešu od drveta do drveta.

Životinje su tako brižne s mladuncima. Nikamo ne žure, čak ni pogledati novu seriju ili zaraditi još više novaca za bolji život.

Roditelji su u neprestanoj zbrci i zaboravljaju da smo mi njihova glavna vrijednost. Zaista bi se trebali ugledati u prirodu.

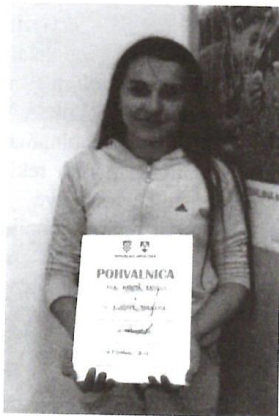
Djeco, uhvatimo roditelje za ruke. Povedimo ih u susret suncu, rijeci, livadi, vodenicama...

Možda bi se zagledali u ljepotu oko sebe i shvatili da je sreća u malim stvarima.

Gabriela Šipek, 3.a

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Moje ime je Ana-Marija Radelić. Učenica sam 4.a razreda i osvojila sam prvo mjesto na školskom natjecanju iz matematike. Kad mi je

učitelj Pero Suzić rekao da idem na županijsko natjecanje u Križevce, bila sam presretna. Počela sam sve više i više vježbati i pripremati se za ovo važno natjecanje. Kad je došao dan polaska, bila sam jako nervozna i uzbuđena. U Križevce smo

putovali velikim busom i putem pokupili učenike iz drugih mjesta s kojima sam se vrlo brzo prijateljila. Nakon doručka u školi, krenuli smo u učionice gdje smo ubrzo počeli s rješavanjem složenih zadataka. Nisam bila sigurna da sam sve točno riješila, a to su pokazali i rezultati. Naime, osvojila sam osmo mjesto i malo se razočarala. Cijelim putem kući, učitelj me tješio i stalno ponavljao da nije bitno pobijediti, već sudjelovati i upoznati nove prijatelje. A to sam ovim natjecanjem i postigla.

Ana-Marija Radelić, 4.a

AKTIVNOSTI UČENIKA NIŽIH RAZREDA NAŠE ŠKOLE

Tijekom ove školske godine, učenici nižih razreda naše škole puno su putovali, upoznavali različita mjesta, osobe, proživjeli mnoge uzbudljive situacije i događaje. Za sve to zaslužne su naše učiteljice koje su se svaki put potrudile da vidimo i doživimo nešto novo, nezaboravno. Tako smo posjetili vatrogasce i na jedan dan se pretvorili u ove vrlo hrabre ljude. Posjetili smo ambulantu i vidjeli što sve naša liječnica Zlata Domović radi u tijeku svog

radnog vremena. Došlo je i vrijeme maskara pa smo ušli u svijet indijanaca, mačaka, duhova... Putovali smo vlakom do Bjelovara i posjetili autobusni kolodvor. Kako nam je bilo na svim tim putovanjima, pogledajte na fotografijama. Sigurni smo da biste se i vi vratili u školske klupe i krenuli barem na jedno putovanje s nama.

Učenici drugih razreda

Tko umije govoriti, govori kratko. (F. M. Dostojevski)

PŠ PODRAVSKE SESVETE

NOSIM TI JABUKU RUMENU MIRISNU, DA TI ULJEPŠA DAN....

Dana 20. rujna 2010. godine u 13 sati mi učenici od 1. do 4. razreda PŠ Podravske Sesvete išli smo, povodom projekta jabuka, u voćnjak obitelji Kirin. Voćnjak je udaljen svega petsto metara od škole pa smo do tamo išli pješke. Na samom početku obišli smo voćnjak i vidjeli mnogo jabuka.

Nakon obilaska, gospođa Neda nas je upoznala s njegovim karakteristikama. Saznali smo da je voćnjak star 4 godine, da je velik 1 hektar, da je u njemu oko 700 voćaka. U njemu su 4 vrste jabuka, dvije crvene Jonagold i Idared, žuta Zlatni Deliši i zelena

Granny Smith. Saznali smo da je razmak između voćaka u redu 3 metra, a između redova 4 metra. I još da u voćnjaku ima 10 redova.

Nakon toga su nas domaćice Neda i Marina počastile grickalicama i sokovima.

David Medurečan

Povodom Dana jabuka 20. rujna 2010. godine u našoj je školi održana prezentacija projekta Jabuka. U ovom projektu su sudjelovali svi učenici nižih razreda naše škole i njihove učiteljice. Na prezentaciji našeg projekta predstavili smo našim roditeljima, prijateljima, učiteljima i ostalim prisutnim posjetiteljima, sve što smo naučili i saznali o jabuci.

Na samom početku, u nekoliko slika prisjetili samo se jednog lijepog jesenskog poslijepodneva kad smo krenuli u posjet voćnjaku koji je u vlasništvu obitelji Kirin. Vidjevši jabuke odlučili smo postati mali istraživači, umjetnici, sakupljači recepata i slastičari.

Dan jabuka u Područnoj školi Podravske Sesvete

Tako smo mi učenici četvrtih razreda upoznali našu publiku s vrstama jabuka i njihovim osobinama. Potom smo im rekli neke zanimljive i korisne informacije o jabuci koja našem organizmu čini jako puno dobra.

Nakon općih informacija o jabuci uslijedilo je izlaganje učenika

prvog razreda koji su nam ispričali priču o jabuci i pokazali nam svoju slikovnicu.

Treći je razred marljivo sakupljao recepte u kojima je glavni sastojak bila jabuka. Potom je drugi razred sve te recepte proveo u djelo i

počastio nas ukusnim kolačima i slasticama od jabukama. I na samom kraju, pomalo umorni, ali ponosni i veseli otpjevali smo pjesmu o jabuci: *Nosim ti jabuku rumenu mirisnu, da ti uljepša dan....*

Učenici 4. razreda PŠ Podravske Sesvete

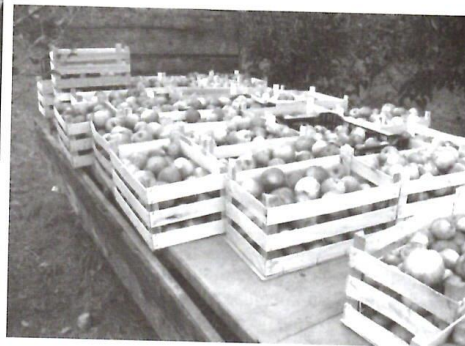
Marljivo smo prionuli poslu.

Nakon napornog rada zasluženi odmor.

Ništa nam nije teško.

Naših ruku djelo.

Ovako je nastajala naša slikovnica.

Ne učimo za školu, nego za život. (N. N.)

Okušali smo se i kao slastičari.

OBITELJ – KOLIJEVKA ŽIVOTA

„Obitelj – što je to?“ pitamo naše mališane. „To smo mama, tata, seka i ja“ odgovara mala Ana učenica 1.r. „To su i baka i djed“ nadopunjuje Marko. „Bravo“ kaže učiteljica, „a sada mi recite kako se trebamo ponašati u obitelji?“ „Pomagati, igrati se, pospremiti igračke, tući i vikati (potkralo se jednom učeniku), VOLJETI SE – čulo se iz zadnje klupe. Tako bi se još puno moglo naučiti i čuti iz malih dječjih usta i srca, a sve to oni govore iz svoga iskustva, pa čak i ono što nam se „potkralo“ kao „dobro i normalno ponašanje“.

No, i djeca i roditelji u jednome se slažu: jedino obitelj zasnovana na ljubavi je zajednica. Bez ljubavi ona ne može živjeti, rasti niti se usavršavati kao zajednica osoba. Stoga Bog, kao i Crkva, želi da obitelj ostane zajedno, da roditelji čuvaju brak kao jednu od najvećih vrijednosti, njegujući ljubav, razumijevanje, toleranciju i uvažavanje. Želi da djeca odrastaju u sigurnosti i ljubavi i da ostanu „svoji“. Važno je da obitelji cijene i potpomažu djedove i bake, koji su dali temelj i korijen današnjoj obitelji.

Tako je ova, 2011. g. posvećena upravo obitelji, jer kriza ove zajednice kao i kriza morala dosegla je svoj vrhunac. Stoga s Papom molimo za naše obitelji kao i za njegov dolazak u Hrvatsku 04. i 05. lipnja.

Djeca razmišljaju o obitelji i obiteljskim aktivnostima ovako:

„Jako mi je važno kad mama i tata podijele svoje slobodno vrijeme sa mnom. Mama to čini svaki dan bar 15 minuta.“ Iva

„Hranim svoga brata kad su mi roditelji zauzeti i pomažem mami u kućanskim poslovima.“ Anisa

„Moji baka i djed svima pomažu i zato su oni najbolji ljudi na svijetu. Zato ja njima volim pomoći.“ Karla

„Pomogao sam roditeljima preko ljeta brati salatu, papriku, krastavce i višnje.“ Domagoj

„Tati sam pomogao nositi drva, a bratiću pisati DZ.“ Vjekoslav

Dragi roditelji, eto što je važno djeci – da im posvetite bar malo svoga vremena i da ih uključite u život obitelji. Svakako treba s djecom razgovarati o provedenom vremenu u školi, o druženju s prijateljima, kao i igrati se s njima. Pri svemu tome ne zaboravimo da dijete uči preko igre, a najviše na primjeru roditelja, jer roditelji su uzor svojoj djeci. Kako se igrati s njima? Naravno, igre biramo s obzirom na dob djeteta i njegove želje i mogućnosti. To može biti pričanje priča, neka sportska aktivnost, šetnja, društvene igre (čovječe ne ljuti se, uno...) ili pak igre koje su roditelji igrali dok su oni bili djeca: škola, igra špekulama, gumi-gumi... Dovoljno je samo poigrati se maštom i BITI ZAJEDNO SRETNJI.

Ovdje Vam donosim opis triju igara koje su možda zaboravljene, ali zabavne, kako za djecu, tako i za odrasle.

Igra 1. OPONAŠANJE ŽIVOTINJA

Djeca vole životinje, a vole ih i oponašati. U ovoj igri zadatak je što bolje oponašati određenu životinju. Zasigurno se nećete moći suzdržati od smijeha kad se nađete u situaciji u kojoj se morate pretvoriti u neku životinju. Igra će vam pomoći da se zbližite s djecom.

Za ovu vam je igru potrebna samo priča ili bajka u kojoj se pojavljuju životinje. Ako se ne sjetite ni jedne, izmislite svoju. Vaše dijete, njegov prijatelj ili vi morate oponašati pokrete i zvukove svih životinja koje se pojavljuju u priči. Nasmijati ćete se, a djeca će zasigurno jedva čekati da dođu na red.

Igra 2. CRTANJE NOGOM

Djeca vole crtati. Rukom, naravno. Predložite li svom mališanu da crta nogom, zasigurno će se iznenaditi, ali i zabaviti. Ionako je sve što mu treba noga, olovka i papir. Zato – zasučite nogavice. List papira stavite na pod i približite stolicu visine prilagođene djetetu, tako da može stopalom dotaknuti pod. Neka skine cipele i čarape i između nožnog palca i kažiprsta stavi olovku te počne crtati ono što želi i može. Da biste unijeli malo natjecateljskog duha, organizirajte natjecanje u najboljem crtežu nogom.

Igra 3. GLAZBENE STOLICE

Ovo je igra za zatvorene prostore, koja već stoljećima zabavlja djecu, ali i odrasle. Za ovu igru potrebne su vam stolice i želja za zabavom. U krug se posloži onoliko stolica koliko ima sudionika, manje jedna. Zatim se igrači poslože u red i čekaju dok ne čuju zvuk glazbe ili pljeskanja. Zajedno s glazbom treba početi trčkarati ili plesati oko stolica, a u trenutku kada glazba prestane, trebaju potražiti stolicu na koju će sjesti. Igrač koji ostane bez stolice, ispada iz igre. Prije nego što se ponovo čuje glazba, jedna se stolica makne i igra se nastavlja. I tako sve dok ne ostane jedna stolica, a dva igrača. Posljednja runda odlučit će pobjednika.

U obiteljskim poteškoćama i problemima molite se zaštitniku obitelji – SV. JOSIPU.

15. SVIBNJA SLAVIMO MEĐUNARODNI DAN OBITELJI.

Marina Barberic, vjeroučiteljica

SPORT

NAŠI SPORTSKI USPJESI...

Kao i svake godine, učenici naše škole bili su vrlo aktivni u športskim natjecanjima. Donosimo pregled onih najvažnijih i uenička postignuća.

15.03. MEĐUOPĆINSKO NATJECANJE U NOGOMETU ZA DJEČAKE (GOLA 2011.)

Sudjelovali su : AUGUST GOLUBIĆ, MARKO MATANČIĆ, MATIJA RADELIĆ, DANIJEL MALTARIĆ, MARKO RUŽMAN, MATTEO MALVIĆ, ALEN DERGEZ, JOSIP ŠOKEC, IVAN TUDIĆ, NIKOLA ZVONAR, SREĆKO KAPITAN;

Naši učenici osvojili su treće mjesto.

8.02.2011. MEĐUOPĆINSKO NATJECANJE U STOLNOM TENISU (FERDINANDOVAC, 2011.)

Sudjelovali su: AUGUST GOLUBIĆ, MARKO MATANČIĆ, LUKA TOT;

Učenici su osvojili drugo mjesto.

22.03.2011. MEĐUOPĆINSKO NATJECANJE U RUKOMETU ZA DJEVOJČICE (ĐURĐEVAC, 2011.)

Sudjelovale su : LEA PAVLOVIĆ, MIRNA ŠANDROVČAN, SARA RITONJA, LAURA ROĐAK, DORA ŠANDROVČAN, IVANA TOPOLOVČAN, TEREZIJA ČURIĆ,

Mi i ne znamo koliko snage i kakve sve mogućnosti krije u sebi svako živo stvorenje. I ne slutimo što sve umijemo. Budemo i prodemo, a ne saznamo što smo sve mogli biti i učiniti. (I. Andrić)

SILVIJA JELUŠIĆ, IVANA JURIĆ, MARIJA-MAGDALENA KOREN, IVANA KANČAL, MARINA PAVLOVIĆ, PETRA JELUŠIĆ, LEANA RESUMOVIC, ANA ŠIMUNKO;

Učenice su osvojile drugo mjesto.

18.03.2011. MEĐUOPĆINSKO NATJECANJE U KROSU ZA DJEČAKE I DJEVOJČICE (ĐURĐEVAC, 2011.)

Sudjelovali su: MATEA ĐIPALO, VERONIKA KIRIN, MAGDALENA HALUSEK, ANA-MARIJA ANTOLOVIĆ, MATIJA RADELIĆ, DANIJEL MALTARIĆ, MARIO ŠUŠENJ, MARKO MATANČIĆ;

Učenice su osvojile prvo mjesto, a učenici treće.

23.03.2011. ŽUPANIJSKO NATJECANJE U KROSU ZA DJEVOJČICE (ĐURĐEVAC, 2011.)

Učenice su osvojile treće mjesto.

Čestitamo svim učenicima na sudjelovanju i postignutim rezultatima!

LITERARNI KUTAK...

Ti si moja snaga

Ti hodaš uzdignute glave, raširenih ruku... Oči su ti modre kao lan. Visoka si i nježna kao breza – naizgled krhka, a ipak jaka kao gora. Kad si ljuta, glas ti podrhtava, nestaje osmijeh s tvoga lica božice, a od tvoga pogleda srce mi brže lupa. Tvoja bol boli i mene, tvoje brige osjećam i ja, a tvoje suze teku zajedno s mojima. Ti si moj anđeo čuvar, nevidljiva ruka koja pazi na mene. Uz tebe sam i ja ponosna i jaka kao hrid. Radujem se životu... Svakog dana sestrice, zahvaljujem Bogu i roditeljima što su mi podarili takvu snagu.

Petra Škudar, 8.a

Svaki čovjek je svemir

Čovjek je dobio um da razmišlja, dušu da osjeća i srce da voli. Kad se um, duša i srce spoje u jedno, nastaje tvorevina jača i moćnija od svemira. Svaki čovjek je svemir u malom i on ga oblikuje prema željama i potrebama, svojim mislima i djelima. Pružena mu je beskrajna sloboda upravljanja onim što mu je dano. Savršena ravnoteža, besprijekorna dinamika i ljepota koju nalazimo u svemiru je čovjek, samo je na sebe navukao stotinu prekrivača satkanih od straha, nemira, ljutnje, tuge... Zaboravlja tko je! Ponekad se potrudimo i kroz pukotine naše svijesti probije se tračak svjetla naše istinske prirode i okupa nas valom istinske ljubavi. Nastaje ovaj čovjek koji je srce svijeta, središte čitavog svemira.

Mateja Martinović, 8.a

Najljepši osmjesi na svijetu

Najljepši osmjesi na svijetu dolaze iz dubine srca. Oni dolaze kad čovjek dijeli sreću s nekim koga voli i tko mu ispunjava život i srce. Najljepši osmjesi na svijetu pomažu čovjeku da ode u svijet mašte, sreće i svih najljepših osjećaja. Osmijeh mog brata ispunjava mi srce... I tako svatko ima nekoga tko mu je blizak i tko mu može pomoći. Dok ne znamo kako izraziti osjećaje može nam pomoći samo jedan mali osmijeh.

Gabriela Šipek, 3.a

Moja škola

Denes mi se tak v školu neje dalo iti,
Baš mi se šelo doma biti.
Nikaj mi se neje dalo delati,
Samo mi se šelo spati.
V školi mi se neje vučilo,
Gradivo me jako mučilo.
Nisem ni slova mogla pisati,
Samo neke črke risati.
Neje mi se šelo ni igrati,
Mrak mi je na joči počel padati.
Konačno je za doma pozvonelo,
Ali gledl čuda, sad mi se ni doma neje iti šelo!

Marijana Rep, 6.d

Primijeti je!

Slobodna kao ptica.
Lijepa kao morska sirena.
Ona je ta koja voli tebe.
Boji ti se prići.
Ona je žalosna zbog tebe.
Dobra je kao vila
A ti nikako da je zavoliš!

Ana Vučak, 6.a

Zelena...

Jutro...Rosa...Trava...Moje bosc noge u njoj, hodam po njenim nitima i pjevam laganu pjesmu. Udišem svježi zrak te uberm maslačak što se skriva u njenoj raskoši. Osjećam se božanstveno. Ljubomorna sam na njenu ljepotu i svježinu.

Ana Vučak, 6.a

Zbrka u mojoj glavi

Zbrka je u mojoj glavi, svi nešto žele od mene, a ja ne stignem sve. Ustani, moraš u školu- začuje se glas oko 6.30! Otvaram vrata škole, zbrka počinje. Povijest, matematika, hrvatski, engleski... Nauči srednji vijek, nauči razlomke, nauči gramatiku, nauči strane riječi, nauči, nauči, nauči... U mojoj glavi sve se pomiješa! Na nastavi samo sjedi, šuti, slušaj, uči... Dolazim kući, a mama još dok otvaram vrata viče: „Operi ruke i dodi jesti dok je još toplo!“ Kad se najedem, mama opet počne zapovijedati: „Pospremi sobu i uči pa ćeš onda ići na trening!“ Ona ne razmišlja da ja moram imati vremena za sebe, da moram otići do prijateljice i da moram otići na facebook da vidim je li stigla koja poruka! Pospremam sobu, gledam na sat, vrijeme mi jako sporo prolazi! Sekunda mi je kao minuta, minuta kao sat... Napokon je došlo vrijeme da krenem na trening. Odlazim, no čujem bakin glas: „Pazi preko ceste!“ Na treningu opet ista priča: „Trči, sprint, igray, skoči, pucaj, zabij gol...“ Svi mi po cijele dane rade zbrku u glavi. Kad hodam ulicom, gledam aute i traktore, a umjesto njih vidim baku, mamu, tatu... Gledam nebo, ptice i oblake, a u mojoj glavi su kao bogovi i božice. Sve mi je pobrkano, ništa mi više nije isto. Zbrka je u mojoj glavi!

Ana Šimunko, 6.a

Proljeće je sletjelo na moja ramena

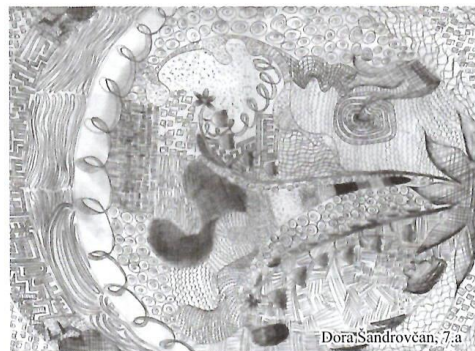
Sjedila sam na jednoj klupici kraj kuće moje bake kad je leptirić sletio na moje rame u obliku proljeća. Ustala sam i krenula u šetnju. Nisam znala kamo pa sam rekla sama sebi: „Idem kamo me ovaj miris proljeća odvede!“ Došla sam do jedne livade pokraj koje je bila šuma. Ta livada bila je ocharavajuća, neopisivo lijepa. Na njoj je bilo razno cvijeće, leptirići su lovili lastavice pa su lastavice tražile leptiriće u šarenoj šumi. Bila sam začuđena, iznenadena proljećem. Krenula sam kući, ali su me moji prijatelji zaustavili. Vratili smo se i nastavili plesati i uživati dok nas je naš prijatelj Žarko-Marko grijao svojom topline, no lagano se počeo povlačiti između svojih plavih oblaka i nestao. Počelo se mračiti pa sam krenula kući. Došla sam i sjela na klupu i razmišljala o svemu lijepome što mi se danas dogodilo. Pogledala sam prema nebu i mjesec mi je domahnuo i rekao: „Ne budi tužna, sutra će ti biti još ljepše!“ Razgovarali smo i ja sam samo zaklopila oči nakon nekoliko riječi i krenula u proljetni san.

Mirna Šandrovčan, 6.a

Proljeće i ja zaplesali smo na vjetru

Stojim u sjeni tek prolistale lijeske. Šum vjetra nosi me u zelenilo proljeća i boje cvijeća. Stablo jabuke puno je mladih pupoljaka. Željni života čekaju da ih sunce probudi. Mlada i mekana trava proviruje iza zaklona u vrtu. Vjetar je okreće i upućuje pogled prema nježnoj procvaloj tratinčici. Krhka ljubičica osvaja svojim mirisom koji se širi velikom brzinom. Uski potok žubori. Pokušala sam smiriti se i zažmiriti. Čula sam žuborenje potoka i cvrkut ptica. Bilo je čudno! Kada sam otvorila oči, ptice su doletjele na moju kosu. Pomaknula sam glavu i one su odletjele. Krupna crvena bubamara s velikim crnim točkama hodala je po mojoj ruci. Počela sam se jako smijati jer me to šakljalo. Pogledala sam u šareno nebo i viknula: „Stiglo je proljeće!“ Nasmijala sam se i otišla kući sve to zapisati u svoj dnevnik.

Terezija Čurić, 5.a

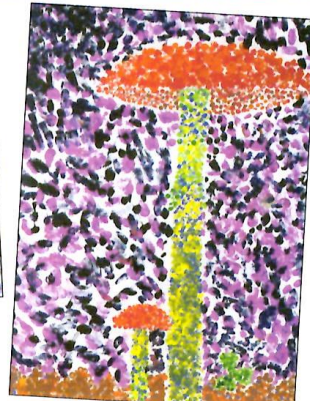
LIKOVNO STVARALAŠTVO...

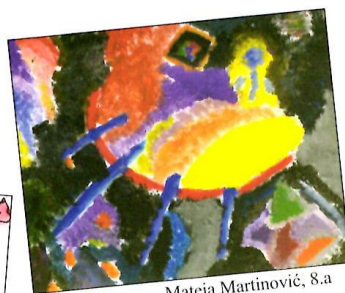
Veronika Kolar, 8.a

Marijana Rep, 6. d

Ana Šimunko, 6.a

Mateja Martinović, 8.a

Ivan Dolček, 4. r., P. Sesvete

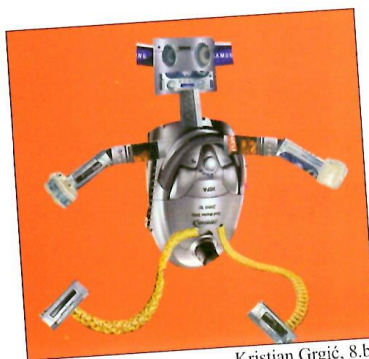
Iva Gašparov, 4.r., P. Sesvete

Mateja Belec, 7.b

Ivan Dolček, 4. r., P. Sesvete

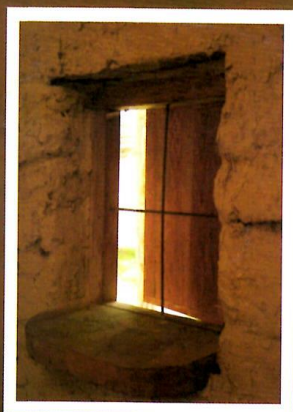
Kristian Grgić, 8.b

Valentina Mihaljević, 8.a

Pohvala je dragulj u kruni međuljudskih odnosa. Primijenite ključ uspješnog hvaljenja kako biste uživali u uspješnom životu. (J. D. Twentier)

ETNO BAŠTINA

Vaša foto grupa...